

Sygn. akt IV KO 21/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski (przewodniczący)

SSN Piotr Hofmański

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

w sprawie S. M.

oskarżonego z art. 155 k.k. i art. 156 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 kwietnia 2013 r.,
wystąpienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt IV Ka .../13,
w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ł.

UZASADNIENIE

Wniosek Sądu Okręgowego w K. o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, zasługuje na uwzględnienie.

Powyższe wystąpienie nastąpiło bowiem w okolicznościach następujących. Do Sądu Okręgowego w K. wpłynęła apelacja prokuratora oraz pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 19 listopada 2012 r., którym oskarżony S. M. został uniewinniony od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 155 k.k. i art. 156 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. S. M. zaś, to były biegły lekarz z listy biegłych Sądu Okręgowego w K., a jego syn – W. M. jest sędzią Sądu Okręgowego w K., orzekającym właśnie w Wydziale Karnym

Odwoławczym. Powyższe okoliczności, w ocenie Sądu Okręgowego w K., mają zatem taki charakter, że brak jest możliwości przekonania każdego, rozsądnie myślącego, kto wątpliwości co do bezstronności sędziów Sądu Okręgowego w K. by powziął (a zwłaszcza stron postępowania), że z całą pewnością nie wpłyną one na rozpoznanie sprawy i treść rozstrzygnięcia kończącego postępowanie.

Jakkolwiek więc instytucja przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu stanowi istotne odstępstwo od ogólnej zasady właściwości miejscowej sądu i jako instytucja wyjątkowa nie może być nadużywana, to jednak w niniejszej sprawie Sąd Najwyższy podziela zaprezentowany powyżej pogląd, że przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu apelacji prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, w sprawie oskarżonego S. M., leży w interesie wymiaru sprawiedliwości. Powyższa konstatacja w żadnej mierze nie oznacza jakiegokolwiek braku zaufania do kompetencji i bezstronności sędziów Sądu Okręgowego w K. oraz możliwości przeprowadzenia rzetelnego procesu przed sądem właściwym. Chodzi natomiast o eliminowanie, choćby tylko w odbiorze społecznym, wszelkich sugestii mogących rzutować na obiektywizm orzekania (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2001 r., IV KO 21/01, OSNKW 2001, z. 7-8, poz. 58), a zastosowanie samej instytucji przewidzianej w art. 41 k.p.k. nie byłoby ku temu wystarczające.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.